

Szedik és szárítják a fűszerpaprikát

Szeged környékének híres növénykultúrája a fűszerpaprika. A feldolgozott terméknek nemzetközi rangja van, nemcsak örömeiként, hanem patinás húspari készítmények — például a gyulai kolbász — nélkülözhetetlen kiegészítőjeként is.

Augusztusban megkezdődött a paprika szedése és felvásárlása. A héten a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat által eddig átvett mennyiség túllépte a 100 vagont. Így keznek megnyújtani az idényt, felárral ösztönzik idén is a termelőket, hogy a már beérte paprikát minél hamarabb szedik le és szállítsák. Szeptember 1-ig egy forint, 10-ig 60 fillér kilogrammonkénti árkiegészítést kaptak a termelők.

A termelői ösztály információja szerint 47 ezer tonnára szerződtek az állami gazdaságok, térszakszövetkezetek, egyéni gazdálkodók. Az aszúly sok kárt okozott, hiszen a több mint 5 és fél ezer hektárnyi paprikatermő területnek csak 10—15 százalékát tudták öntözni. A szakemberek a földeken levő termést mintegy 38 ezer tonnára becsülik. Hogy ez beéri-e a zavarlatlanul, az a kora őszi időjárástól függ. Ötezer tonnára becsülik azt a mennyiséget, amit a korai fagyok veszélyeztethetnek.

A Paprikafeldolgozó Vállalat a szerződés alapján pontosan tudja, milyen fajtákból mekkora tételeket várhat. Tíznapos felvásárlási terveket dolgoznak ki, hogy melyik telepről mikor, milyen formában érkezik az árú.

A feldolgozás szempontjából csak a piros fűszerpaprika az árú. A szezon elején általában gyengébb a minőség: sok a kényszerérés, olyan hüvelyek pirosodnak meg először, amelyek sűrűtek, a földbe ér a hegyük. Géppel idén csak az össztermés 2—3 százalékát takarítják be. Külön technológia, megfelelő fajta, az eddigiek-nél jobb minőségű munkát végző gép kellene a jelentős továbblépéshez.

Igyekszik a feldolgozás kezdeti munkafázisait a termelőterületek közelébe helyezni. Így épült szárító Mihályteleken, Forráskúton és Pusztaszeren. Szabó József, a felvásárlási osztály helyettes vezetője elmondta, az átvétel, a minősítés mindenütt a Magyar Szabvány előírásai

Helybeli dolgozók csipedik a paprikát a paprikafeldolgozó kisteleki átvévhelyén

szerint történik. Régi, szak-képzett átvévhelyekkel dolgoznak. Azt, hogy piros-e a paprika, szemmel döntik el, a szárazanyag-tartalmat pedig közös mintavétel után műszeres vizsgálattal állapítják meg.

Jelentős járműparkot üzemeltetnek bér munkában, hogy a nyersárú időben a szárítóbázis kerülhessen. A tegnapi szabad szombaton is dolgoztak, hogy ezzel se csökkentsék a feláras időszaki átvételei lehetőségeit.

A termelőket az árak is, a minőségvizsgálat is arra ös-

tönzi, kellően beérte paprikát vigyenek az átvévhelyekre. A kormos hüvelyek a szabvány értelmében harmadosztályúnak minősülnek, ez pedig az árban is megmutatkozik. A vállalat célja, hogy a több pénzért azonnal feldolgozható árut kapjon. Az idén is mindkét fél érdekeinek szem előtt tartásával igyekeznek lebonyolítani a felvásárlást, szállítást. A Paprikafeldolgozó Vállalatnak is az az érdeke, hogy minél hamarabb piacra kerüljenek a friss fűszerpaprikából készült termékek.

Felkészültek a cukorgyárak az őszi idényre

A feldolgozási szezon elhúzódása az elmúlt években a cukor gyártásánál tetemes veszteségeket okozott. Az ipar jó ütemű műszaki fejlesztése az idén összességében várhatóan lehetővé teszi, hogy az alapanyagot csaknem három héttel rövidebb idő alatt „cukrosítsák”. Mindez jórészt az átadás alatt levő Hajdúsági Cukorgyárnak köszönhető; az új nagyüzem belépése teszi lehetővé a feldolgozási szezon mintegy 115 napra való lerövidítését.

A cukoripar a termelőkkel közösen pontos menetrendet készített a szállítmányok fogadására, átvételére. Olyan megállapodásra jutottak, amely mindkét fél szá-

mára előnyös és ráadásul a répatermelés hazai éghajlati és talajadottságait is figyelembe veszi. Az üzemek felkészültek a szezonra, a karbantartást mindenhol elvégezték.

A fűtési szezon előtt Tájékoztató a tüzelőellátásról

Bár még kellemes nyári végű időjárás, a naptár mégis figyelmeztet arra: a fűtési idény alig több, mint egy hónap múlva megkezdődik. A szezon előkészületeiről, a tüzelőellátás jelenlegi és várható helyzetéről a Belkereskedelmi Minisztériumban tájékoztatták az MTI munkatársát.

Az 1979/80-as fűtési évadra a felkészülés az idén korán, az április 2-án indult kedvezményes tüzelővásárlással kezdődött. Az akcióban 266 ezer tonna hazai brikettet és 831 ezer tonna hazai szénét vásároltak — 113 millió forinttal olcsóbban —, így több mint egymillió tonna szilárd tüzelőanyag már a lakosság pincéjében van. A tüzelőforralom a korábbi évektől eltérően, a brikettvásár májusi, a szénvásár júniusi befejezése után is élénk maradt, így április—június között, az előző évinél 400 ezer tonnával több, összesen 2,5 millió tonna tüzelőt adtak el, s ez már mind a fűtési idény ellátását szolgálta.

A kereskedelem a termelői és a szállítókkal közösen nagy erőfeszítéseket tett a rendkívül magas kereslet zavartalan kielégítésére. Így például a hazai szénbányászati július végéig 7 százalékkal, 172 ezer tonnával teljesítette túl időarányos szállítási kötelezettségét.

Miután ismét keresett a tüzifa, a kereskedelem 7 hónap alatt 76 ezer tonnával többet adott el a tavalyinál, ugyanakkor a termelő gazdaságok 60 ezer tonnával kevesebbet szállítottak, mint amennyire érvényes megállapodásuk volt.

Az árváltozás miatt elővásárlások, a termelők elmaradása, az elégtelen fuvarkapacitás miatt a megrendelt tüzelő szállítást a kereskedelem csak késedelemmel tudta vállalni. Július végén például országosan mintegy 275 ezer tonna hátralékban voltak a TÜZÉP-vállalatok, amelyek a korábbi megrendeléseket még a régi áron teljesítik. A vállalatok most arra törekednek, hogy a

Nincs még három hete sem, hogy Előkészületek a forgalom átszervezésére címmel ismertettük azokat az általános irányelveket, amelyeket az új híd átadásához kapcsolódó forgalmi változások kidolgozói szem előtt tartottak. Most arra a járműfajtára vonatkozó elképzelésekről szólnunk részletebben, amely a város kereskedelmi ellátásában, ipari-mezőgazdasági intézményeinek kiszolgálásában a legnagyobb szerepet játssza: a teherszállító járművek tervezett közlekedési rendjéről.

Ismeretes: Dél-Újszeged, a Nagyalomás környéke, a régi híd — és ezáltal a Lenin körutat, meg a Belvárost — tehermentesíték. A meglevő közúti hídról ezért kitélték a teherszállítókat, Szőreg felől jövet az új hídon át a Nagykörút lesz tranzitútjuk Váshely, Budapest, Baja és Röske felé. Ez az ésszerű megoldás, annak ellenére, hogy a Nagykörút szélesítésére a Sándor utca és a Hétvezér utca közötti szakaszon ebben a tervidőszakban már nem kerül sor. Ezen az útszakaszon tehát a lassú járművek forgalmát korlátozni kell, esetleg teljes kitéltással.

A 47-es úton érkező teherszállítókat a 43-asra — mindkét irányba — a József Ártilla sugárúti, most az átépítés miatt lezárt kereszteződésnél térhetnek rá. A Nagykörút ugyanis új útvonalszámot kap: 43-as jelzést, egészen a Kossuth Lajos sugárúti kereszteződésig, ahonnan aztán jobbra (Budapest felé) és egyenesen a Marx tér irányába már az E5-ös jelzést láthatják a táblákon a járművezetők. (Az E5-ös és az E5-ös út kapcsolódásában nem lesz változás.) Ez természetesen azt is jelenti,

hogy a KPM Közúti Igazgatóságának felül kell vizsgálnia, s szükség szerint cserélnie kell jelzőtábláit. A teherszállítókat vezető nem csupán az eddig említett utakon találnak majd a hídavatás után új jelzőtáblákat, hanem a Nagykörúton belüli városközpontban is. Oda ugyanis csak meghatározott útvonalakon, s azokon is csak bizonyos kereszteződésekig hajthatnak be, a Lenin körúton pedig nem is haladhatnak végig. Az elv a következő: a Belvárosba jövő teherautók vezetőinek az utcéljukhoz legközelebbi sugárútnál kell választaniuk, s a Kiskörútról a legközelebbi kereszteződésnél le kell majd térniük. A Lenin körút teherforgalmának ez a „szakaszosítása” szükségessé teszi, hogy elindulás előtt a járművezetők megtervezzék a számukra legalkalmasabb útvonalat, különben váratlanul tiltó táblákkal találhatják magukat szemben, ami egyet jelent azzal, hogy utjukat csak a szűk mellékutak valamelyikén folytathatják. Az pedig egy pótkocsis kamion vezetőjének nagy próbatétel, jobb, ha előre gondolkodik...

A Lenin körúton belüli terület üzleteinek kiszolgálására a lehetőség természetesen meglesz, de arra már jó előre számítaniuk kell a fuvarozóknak, s fuvarozatóknak, hogy a távolabbi tervek szerint súly-, vagy időbeli korlátozás elrendelése is szükségessé válhat. Ezért érdemes lenne a kereskedelmi vállalatoknak gondolniuk arra is, hogy szállító járműveik beszerzésénél, az áruszállítás megszervezésénél együttműködjenek az építési és közlekedési osztály munkatársaival.

S mint ahogy Budapestben már szükségessé vált a rakodóhelyek kijelölése, a későbbiekben sor kerülhet erre Szegeden is. (A Kőlcsey utca—Bajcsy-Zsilinszky utca sarki üvegporcelánboltéhoz hasonlóan.) Számítani kell arra, hogy az áruszállítók nem állhatnak meg az utcák közvetlen közelében, s így a kijelölt rakodási területekről targoncával kell majd az árut a raktárakba bevitelni — elsősorban a szűk utcákban, ahol a közeli közintézményeknek nagy a személgépkocsi-forralma.

Pálffy Katalin

„KISZ-építkezési napok” Pakson

„KISZ-építkezési napok” mok megvalósításához. A kezdődtek szombaton Pakson. Az atomvárosban találkoztak az új energiabázist építő, szerelő, valamint az atomerőmű üzemi főépületébe kerülő előregyártott cellák pontos szállításiához kérnek segítséget. Ezeket a nagy súlyú elemeket kizárólag ifjúsági brigádok gyártják. Az Építőipari Gépesítő Vállalat KISZ-szervezete pedig azért jár közben, hogy a lehető leggyorsabb legyen az atomerőmű beruházásán dolgozó nagy gépek javítása. A Pakson létrehívott Léka János KISZ-építőbrigád megszervezésével és működésével kapcsolatos tapasztalatokat szekciókban beszéltek meg.

A hagyományt alapító rendezvény célja az itteni védnökségi munka tapasztalatainak kicserélése.

A szombati programban elsőként az építkezéssel ismertkedtek az ifjúsági vezetők. Ezt követően felmérték, hogy ki, mivel járulhat hozzá a tervezési, kivitelezési, gyártási, szállítási progra-

Gazdag érclelőhelyek

Lengyelország a világ negyedik köznén, és ötödik barnaszéntermelője, a második legnagyobb köznén exportőre, a kéntermelésben az első, a rézbányászatan pedig a 10. helyen áll.

Az Alsó- és Felső-Sziléziában található szénkészlet több mint 50 milliárd tonnára becsülik. A két körzetben 65 bányászati működik, de a jövőben újabb üzemek megnyitását tervezik. A geológusok a közel-múltban a lublini vajdaságban újabb 6 milliárd tonnásra becsült köznénmőre találtak. Kiaknázására 1985-ig öt bányászati létesítenek.